

ВОЛОДИМИР ГНАТЮК І ХУДОЖНИКИ

НАШОГО СЛАВНОГО ЗЕМЛЯКА ВОЛОДИМИРА ГНАТЮКА ВСЕ ЖИТТЯ ТІСНО ЄДНАЛА ЩИРАЙ ПЛІДНА ДРУЖБА ТА СПІВПРАЦЯ З БАГАТЬМА МИТЦЯМИ.

Серед яких великий живописець Іван Труш, художники-ілюстратори Володимир Кобринський та Микита Вихор. Особливо сердечна дружба та плідна співпраця були у вченого з митцями пензля рідного краю — Оленою Кульчицькою, Юліаном Панькевичем, Михайлом Бойчуком, скульптором Михайлом Паразюком.

Наукова та фольклористична спадщина, життя і діяльність Володимира Гнатюка багатьох із цих митців надихали на створення оригінальних мистецьких творів, ілюстрацій до окремих видань праць та фольклористичних збірників вченого.

51 рік в експозиції меморіальної домівки в родинному Велесневі Володимира Гнатюка експонуються мистецькі твори Івана Труша, народних художників України, лауреатів Національної премії України імені Тараса Шевченка Олени Кульчицької (графічні аркуші до «Нарисів української міфології» Володимира Гнатюка), Василя Касіяна (естампи «Тарас Шевченко», «Леся Українка», «Іван Франко», «Василь Стефаник», «Павло Грабовський»), Володимира Патика (олійний портрет Володимира Гнатюка), львівських графіків — засłużеної художниці України Стефанії Гебус-Баранецької (10 графічних аркушів), Софії Каррафи-Корбут (10 естампів, серед яких два портрети Володимира

Гнатюка), Івана Крислача (графічні аркуші-ілюстрації до першого видання нарису-путівника «Етнографічно-меморіальний музей Володимира Гнатюка у Велесневі»); олійні полотна родича академіка Григорія Смольського «Відкриття пам'ятника Тарасові Шевченку у Краснопіллі», «Відкриття пам'ятника Володимирові Гнатюку у Велесневі», «Будинок НТШ у Львові».

Особливою гордістю оселі вченого є три портрети Володимира Гнатюка роботи тернопільських художників — заслуженого діяча мистецтв України Степана Данилишина, Григорія Миколишина та народного художника України Богдана Ткачика. А у фондах музею — кримські мотиви севастопольських художників Петра Коломойцева (понад 40 олійних пейзажів) та офорті Ярослава

Миськіва уродженця села Коропця. Експозиція чотирьох кімнат домівки академіка-земляка декорована пастелями та монотипіями «Старий Велеснів», «Стара хата Велеснева», «Бучач», «Будинок Бучацької нижчої гімназії», «Станіславівська вища гімназія», «Львівський університет», «Львівська українська гімназія», «Куток старого Тернополя», «Будинок НТШ у Львові», «Куток старого Львова», «Криворівня». Їх виконали кияни Ірина Левитська та Юрій Кисличенко, вони ж оформили п'ять експозиційних кімнат господи вченого ще у травні-серпні 1968 року.

У четвертій кімнаті нашого музею експонуються прижиттєві видання окремих збірників казок Володимира Гнатюка, зокрема: «Народні новели», видані у Львові 1917 року, з образками Володимира Бобринського, «Баронський син в Америці» (Львів, 1917 рік, з образками Юліяна Данькевича), «Народні байки» (Львів, 1918 рік, з образками Микити Вихора), «Народні байки для дітей» (Львів, 1923 рік, з образками Олени Кульчицької). У п'ятій кімнаті можна оглянути перше видання нарису-путівника «Етнографічно-меморіальний музей Володимира Гнатюка у Велесневі» (Львів, «Каменяр», 1971 рік, з ілюстраціями львів'яніна, графіка Івана Крислача).

Романа ЧЕРЕМІШИНСЬКА, співзасновниця, директорка Етнографічно-меморіального музею Володимира Гнатюка, відмінниця освіти України, членкиня НТШ, НСКУ, НСЖУ.

с. Велеснів
Монастириського району.